

Musa Ələkbərli

SİZİN KÜÇƏNİZ

Burda baxışlarım əriyib gün tək,
İşıqlar yananda yanıb hər axşam.
Binalar şəfəqdən açıb gül-çiçək,
Gözümle öpmüşəm, sıgallamışam.

Bəzən də durmuşam fikri dolaşıq,
Səndən çox gileyim, çox küsüm olub.
Sizin pəncərədən süzülən işıq
Üzümdə-gözümdə təbəssüm olub.

Dindirib məhəbbət diliylə məni,
Nəgməyə çevrilib hər ləpир, hər iz.
Şirin arzuların səliylə məni
Ümmana axıdıb sizin küçəniz.

Deyin, sarmaşığı kənara əysin,
Yenə pəncərəyə qonub ağ əllər.
Qoy kimin xətrinə dəyirsə, dəysin
Sizin küçəlidir bütün gözəllər.

Xəyalım küçə tək uzanar, gedər,
Sevəli bir yolu keçəsi olar.
Küçəniz uzanar ekvator qədər,
Dünyanın məhəbbət küçəsi olar.

Sevən ürəyimi alıb ovcuna,
Ömrümə-günümə sıxıb küçəniz.
Bəlkə də həsrətim yetəcək sona,
Muştu luğa qaçan bir uşaq kimi,
Gedib kəndimizə çıxıb küçəniz.

SALAM, YETMİŞ YAŞIM...

Salam yetmiş yaşım, ay üzü nurlum,
Ömrümə-günümə xoş gəldin, salam.
Ay sevdə həvəslim, şeir qürurlum
Yadıma saldın ki, mən ağsaqqalam.

Düzü qocalıqdan bir az haliyam,
Yuxusuz gecəm var - fikir tarımı.
Daha mən düşünüb daşınmalıyam,
Ölçüb-biçməliyəm addımlarımı.

Gəl məni ağilla, kamalla dinlə,
Ağılsız fikrimin yolunu kəsim.
Bəlkə yetmiş dəfə artıb səninlə
Sevilmək istəyim, sevmək həvəsim.

Hardandı de səndə bu od, bu atəş,
Bəs niyə gözəllər indi yan durur?
Son bahar qüruba yollanan günəş
Yandırır, bir az da artıq yandırır.

Hələ yetərinçə aşib-daşmamış
Xəzan yeli kimi üstümdə əsdin.
Çılğın gəncliyimlə vidalaşmamış
Tələsik qapımın ağzını kəsdin.

Tərifə qərq edim, öyüm nəyini?
Sən mənə nə şöhrət, nə şan gətirdin.
Bir kənd uşağının saf ürəyini
Ahıl çağlarına nişan gətirdin.

Sorma nə qazandım, demə nəyim var?..
Yazdığım şeirlər bardı, bəhərdi.
Enişdə, yoxuşda büdrəməyim var,
Səndən o tərəfdə yol nə təhərdi?!

Dəryalar, ümmanlar çıxıb qarşıma,
Qorxum yox, xilaskar Nuhla gəlib-sən.
Sağlam can nə gəzir, ondan danışma,
Sağlam ovqat, sağlam ruhla gəlib-sən.

Başında bir dünya fikir yığını,
Qarabağ deyəndə dolur gözlərin.
Vətən istəyini, torpaq yanğını
Ruhu yaşadacaq Mübarizlərin.

Ömür ilahidən gələn baratdı,
Çox şeyə çatmışan, düşünsək dərin.
Yetdiyin arzular dağmı yaratdı,
Sinəndə dağ olsun yetmədiklərin?!

Salam yetmiş yaşım, ay üzü nurlum,
Ömrümə-günümə xoş gəldin, salam!
Ay sevdə həvəslim, şeir qürurlum
Yadıma saldın ki, mən ağsaqqalam.

ŞAIR, İNAMLI OL

Şair inamlı ol, həyatdır inam,
Ömrün tufanında dizin əsməsin.
Sinəndə ocağa çevrilsin ilham,
Ayaz dondurmasın, şaxta kəsməsin.

Sevgiyə, istəyə təşnə ürəyin
Hələ söhbətlidir, hələ sazlıdır.
Yaratmaq həvəsin, yazmaq istəyin
Tanrı möhlətiylə imtiyazlıdır.

İlahi eşq ilə təpərlidirsə
İnanma o qəlbi ağrılar yenə.
Dörd yanın sevgiyə çəpərlidirsə,
Əcəl belə erkən yol tapmaz sənə!

Uçur komasını kədərin, yasin,
Yanmazsan üreklə atılsan oda.
Çalış həyat eşqin zədə almasın,
"Sağalmaz xəstəlik" yoxdu dünyada!

BU ÖMRÜ

Fərqi nə varmadım ötən illərin,
Dəli köhlən kimi çapdım bu ömrü.
Qorxunc bir uçuqunun qarşısında yam -
Ağrıda-acıda tapdım bu ömrü.

Sevilmək istəyim necə zor oldu,
Eşqin atəşindən sinəm qor oldu.
Hədəfdən yayınan gözüm tor oldu,
Gah sağa, gah sola sapdım bu ömrü.

Ürək hökm edəndə ilham gəlmədi,
Mən deyən zirvəyə o yüksəlmədi.
Həyatdan qazancım beş-on kəlmədi,
Beş-altı kitaba yazdım bu ömrü.

Mən piyada oldum, ehtiyac atlı,
Boy verən arzumu o qırdı-çatdı.
Başımın altında ilan da yatdı,
Əjdaha ağzından qapdım bu ömrü.

Xəzan yarpağı tək yellənməkdədi,
Düşsə künc-bucaqda küllənməkdədi.
Gördüm gözlərindən göllənməkdədi,
Ümmanlar qoynuna atdım bu ömrü!

VARMİŞ

Gözümdən od yağısa, daha inanma,
Könlümün nə dərdi, nə yası varmış.
Ürəyim dönübmüş ilan dilinə,
Hərənin bir özgə dünyası varmış.

Görsən sədam gəldi, kimsə alışıdı,
Deyərsən adicə dostdu, tanışdı.
Haqqımda çoxları haqsız danışdı,
Bəlkə də onların əsası varmış.

Ürəyim yerində dinib susandı,
Yersiz şübhələrdən bezdi, usandı.

Bu sevgi, bu söhbət nahaq uzandı
Hər sözün, mətləbin qisası varmış.

Baxdım arxasınca bu fürsətin də,
Yoxmuş taleyimın əli çətində.
Üzü dönməliymiş məhəbbətin də
Mənimlə köhnədən qisası varmış.

Pərvanə könlümün kövrək qanadı,
Od gəzdi daşlara dəydi, qanadı.
Nəgməyə dönəcək o qızın adı
Bir vaxt biləcək ki, Musası varmış.

GƏLƏCƏK

Həmişə belədir, ulu dünyanın,
Ağrısı-acısı mərdə gələcək.
Bu söz illər boyu çıxıb sınaqdan,
Xeyir gələn yerə şər də gələcək.

Qarşıma min çəpər, min hədd qoymasa,
Canımı verərdim minnət qoymasa.
Kim bu gözəlliyə qiymət qoymasa,
Gözünə görümsüz pərdə gələcək.

Ala gözlərinə yer-göy küsənir,
Özündən xəbərsiz məndən küsənin.
Səadət bəlkə də ömrünə sənin,
Məni səslədiyin yerdə gələcək.

Təmiz ürəyim var, bir eşqin əli,
Bir az ağılamalı, bir az gülməli.
Qəfil bir sevincdən olacaq dəli,
Qapına əzaba, dərdə gələcək.

İstəyin odur ki, dinməyəm, susam,
Bu sevdə çatmasın elə-ulusa.
Elə arxayınsan, elə bil Musa,
Sən olan dünyaya bir də gələcək.

GƏLİB

Bəxt oyanıb, tale sənə baxanda,
Baxışına duman gəlib, çən gəlib.
Qızılgüllər gül açsa da yaxanda,
Tikanlara calaq oldun sən gəlib.

Ay sevgisiz yuva quran, ev tikən,
İndi ağır günahından pisikən.
Ürəyinə yeridikcə o tikən,
Saçlarına birər-birər dən gəlib.

Bu iltimas xeyirdimi, şərdimi
Aradınmı kişilərin mərdini.
Bir halda ki, böləcəkdim dərdini,
Niyə sənə tuş olmurdum mən gəlib.

Maralsansa, elə baxma ovçuna,
Bu nəri sən tezəcə gətir ovsuna.
O ki, alıb ürəyini ovcuna,
Öz eşqiylə qarşı gəlib, tən gəlib.

Ürəyində ümman olar o damla,
Boğularsan öz evinlə, odanla.
Ömrün keçər sevmədiyin adamlar,
Görərsən ki, dünya sənə dan gəlib,

Cana doyub bu haraydan, qıyyadan,
Axır biz də ayılmışıq rüyadan.
Ver əlini, çıxıb gedək dünyadan,
İllər boyu gözlədiyim an gəlib.

Dərdi boldu, bu mənimdi, bu sənin,
Dodağında yeri yanan busənin.
Yollarına boylanmaqdan Musanın,
Ay insafsız, gözlərinə qan gəlib.

SƏNİ SEVƏNLƏR

İnam da, qorxu da döyür fikrimi,
Üzümə şəfqətlə baxıb gedirsən.
Qəlbimdən süzülən bir duyğu kimi,
Gözümdən hər yana axıb gedirsən.

Gedirsən, ürəyim üstündə qalır,
Adını səsləsəm, alışar səsim.
Səni istəyənlər artır, çoxalır,
Mən hansı birinin yolunu kəsim

Görən arasında varmı utuncaq,
Sənli hisslərimi bölüşür onlar.
Çoxu bir-birini tanımır ancaq,
Mənim ürəyimdə görüşür onlar.

Gedirsən, arxanca neçə göz baxır.
Gör neçə arzuda, neçə addayam.
Sevənlər çay kimi kükrəyir, axır,
Gərək bu çayları keçəm, adlayam.

Qarşına ümidlə çıxıram hər gün,
Bircə söz dilimdən asılı qalır.
Susuram, bəlkə də susduğum üçün,
Səni istəyənlər artır, çoxalır.

Onsuz da od oğlu odsuz yanandır,
Fərqi nə varsan da yaxşının, pisin,
Neçə eloğlumu oduna yandır,
Təkcə birisinin eşqinə isin.

Səni sevənlərin əsl mərdini,
Göstər, qardaş kimi sıxım köksümə.
Razıyam mən onun bütün dərdini,
Bütün əzabını yığım köksümə.

Şam yanar, pərvanə axışar, gələr,
Birinci yanmasam, bil ki, yanmaram.
Səni məndən artıq sevvə bilsələr,
Heç kimi özümə rəqib sanmaram.

GƏLMİSƏN

Üstündən nə qədər küləklər əsdi,
Şan-şöhrət həvəsi yolunu kəsdi.
Elə bu görüş də ömrümə bəsdı,
Dolan gözlərində bulud gəlmisən.

Yeri görünəndə yarın, yoldaşın,
Fikirilər içində çatılıb qaşın.
Qara tikanları hər addımbaşı,
Yolundan-izindən yolub gəlmisən.

Dözsəm də nə qədər qar-qışlarına,
İndi dözəmmirəm qarğıışlarına.
Qoy düşüm şıdırgı yağışlarına,
Bilirəm, yanıma dolub gəlmisən.

Gərək yarpaq-yarpaq yanı, tökülüm,
Təzə pöhrələrə boy versin külüm.
Sənə yaz nəfəsi dəyməyib gülüm,
Özün-öz şaxında solub gəlmisən.

Duyğular köhnədir, arzular boyat,
Bu yatan eşqimi harayla, oyat.
Heyf ki, könlünü aldadıb həyat,
Heyf ki, peşiman olub gəlmisən.

OLA

Qaşıyla, gözüylə bənzəyə bilər,
Gözlə öz eşqiylə bənzərsiz ola.
Onun vüsalına çatmaqdan ötrü,
Çəkdiyin ağrılar qədərsiz ola.

Yaz gülü umasan ömrün qışından,
Ürək cavan qala aldanişından.
Elə güc alasan dost-tanişından,
Aldığın zərbələr xətersiz ola.

Bu söz çox incədir, bu söz çox dərin,
Xəbərci çalmaya zəngini şərin.
İntim dünyasından iki nəfərin,
Üçüncü həmişə xəbərsiz ola.

Bu yerdə şairi hal əhli anlar,
Qəlbindən axmaya bu qara qanlar.
Deşməyə köksünü iti tikanlar,
Bülbülün gül eşqi çəpərsiz ola.

Əcəb gözəllikdi, əcəb nəzakət,
Qəzəb-ədəb-ərkan, əsəb-nəzakət.
Vay onda gözləyə ədəb, nəzakət,
Aşıqın Musa tək təpərsiz ola.

